

Prejudiciálne otázky

1. Odporujú článku 17 ods. 6 druhému pododseku šiestej smernice⁽¹⁾ zmeny právnej úpravy obmedzujúcej odpočet dane, aká je vo veci samej, ktorými chcel členský štát uplatniť možnosť uvedenú v tomto ustanovení zachovať vylúčenie odpočtu dane pre určité tovary a služby, pokiaľ suma, ktorá je vylúčená z odpočtu v dôsledku zmien, je vo väčšine prípadov vyššia, ale základná myšlienka a systematická právnej úpravy obmedzujúcej odpočet dane zostala nezmenená?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku má vnútroštátny súd právnu úpravu, ktorá obmedzuje odpočet, nezohľadňovať v celom rozsahu, alebo postačuje nezohľadniť právnu úpravu v rozsahu, v akom pri nadobudnutí účinnosti šiestej smernice rozšírila existujúce vylúčenia alebo obmedzenia odpočtu?

⁽¹⁾ Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001 s. 23).

Žaloba podaná 16. decembra 2010 — Európska komisia/Spolková republika Nemecko

(Vec C-600/10)

(2011/C 80/21)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal a W. Mölls, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Spolková republika Nemecko si tým, že ponechala právne predpisy, podľa ktorých sú dividendy, ktoré sa vyplácajú dôchodkovým fondom podliehajúcim obmedzenej daňovej povinnosti, ako aj úroky, ktoré sa vyplácajú takýmto dôchodkovým fondom a dôchodkovým poisťovňami podliehajúcim obmedzenej daňovej povinnosti, daňovo nevýhodnejšie ako dividendy, resp. úroky, ktoré sa vyplácajú dôchodkovým poisťovňami podliehajúcim neobmedzenej daňovej povinnosti, resp. dôchodkovým fondom podliehajúcim neobmedzenej daňovej povinnosti, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 63 ZFEÚ, ako aj z článku 40 Dohody o EHP,
- zaviazat Spolkovú republiku Nemecko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Predmetom tejto žaloby je nemecká právna úprava, podľa ktorej sú dividendy, ktoré sa vyplácajú dôchodkovým fondom podliehajúcim obmedzenej daňovej povinnosti (t. j. zahraničným), ako

aj úroky, ktoré sa vyplácajú takýmto dôchodkovým fondom a dôchodkovým poisťovňami podliehajúcim obmedzenej daňovej povinnosti, daňovo nevýhodnejšie ako dividendy, resp. úroky, ktoré sa vyplácajú dôchodkovým poisťovňami podliehajúcim neobmedzenej daňovej povinnosti, resp. dôchodkovým fondom podliehajúcim neobmedzenej daňovej povinnosti (t. j. vnútroštátnym).

Zahraničné dôchodkové fondy a dôchodkové poisťovne sú voči podobným vnútroštátnym zariadeniam znevýhodnené z týchto troch dôvodov:

Pri zdaňovaní úrokov vyplácaných dôchodkovým poisťovňami sa nevyberá daň z príjmov z kapitálového majetku a ani daň z príjmov právnických osôb, ak je príjemca úrokov vnútroštátna dôchodková poisťovňa oslobodená od dane. Týmto spôsobom odpadá každé zdanenie dotknutých príjmov. V prípade zahraničných dôchodkových poisťovní však nie je stanovené zodpovedajúce oslobodenie od dane z príjmov z kapitálového majetku, takže sa táto daň v tejto veci v každom prípade vyberie, a to vo výške 25 % hrubej čiastky zvýšenej o solidárny príplatok.

Pri zdaňovaní dividend vyplácaných dôchodkovým fondom by vnútroštátne dôchodkové fondy mohli do daňového konania zahrnúť daň z príjmov z kapitálového majetku. To má jednak za následok, že by sa výdavky podniku mohli odpočítať od dane a zdanil by sa iba čistý zisk. Jednak to vedie k tomu, že sa daň z príjmov z kapitálového majetku započíta na všeobecný daňový dlh, takže sa uplatní všeobecná sadzba dane z príjmov právnických osôb vo výške 15 %. Zahraničné dôchodkové fondy ale nemôžu získať žiadnu z týchto úprav: V ich prípade sporná právna úprava vylučuje odpočítanie výdavkov podniku v každom ohľade, vrátane toho, ktorý je v priamej súvislosti s príjmami získanými v tuzemsku.

Napokon, pokiaľ ide o zdanenie úrokov vyplácaných dôchodkovým fondom, je právny stav v zásade ten istý ako ten, ktorý vznikne, keď dôchodkové fondy poberajú dividendy: Tak ako v prípade dividend sú zahraničné dôchodkové fondy podľa toho znevýhodnené tak vzhľadom na odpočítane výdavkov podniku, ako aj vzhľadom na sadzbu dane.

Podľa názoru Komisie nie je toto znevýhodnenie zahraničných dôchodkových poisťovní, resp. dôchodkových fondov zlučiteľné s voľným pohybom kapitálu. V žiadnom z týchto prípadov nie je vykonané rozlíšenie objektívne odôvodnené.

Článok 63 ZFEÚ zakazuje všetky opatrenia, ktoré znevýhodňujú cezhraničné pohyby kapitálu voči čisto vnútroštátnym pohybom kapitálu. V tejto súvislosti sa článok 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ nemôže chápať v tom zmysle, že je každá daňová právna úprava, ktorá zdaniteľné osoby rozlišuje podľa ich bydliska alebo podľa miesta ich kapitálovej investície, bez ďalšieho zlučiteľná so Zmluvou. Obmedzená je článkom 65 ods. 3 ZFEÚ, podľa ktorého v článku 63 ods. 1 uvedené vnútroštátne opatrenia nesmú byť prostriedkom pre svojvoľnú diskrimináciu alebo skryté obmedzovanie voľného pohybu kapitálu vymedzených v článku 63. Takéto rozlišovanie je s právom Únie zlučiteľné iba v prípade, ak sa uplatní na situácie, ktoré nie sú objektívne porovnateľné, alebo ak je odôvodnené náležitými dôvodmi všeobecného záujmu. Takéto odôvodnenie platí iba v rozsahu, v akom právna úprava nejde nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie ňou stanoveného cieľa.

O otázke týkajúcej sa odpočítania výdavkov podniku by Komisia rada poukázala na to, že členské štáty sú povinné dodržiavať zákaz diskriminácie zakotvený v Zmluve aj v prípade daní vybraných zrážkou. V tejto súvislosti sa štát zdroja príjmu nemôže odvolávať na jednostranné právne predpisy v inom členskom štáte, aby si nemusel splniť vlastné povinnosti. Nemecko neuviedlo, že sa s inými členskými štátmi dohodlo, že oni vykonajú odpočítanie výdavkov podniku namiesto Nemecka. Aj v prípade, že by takáto dohoda existovala, často by nespĺňala cieľ, ak sú dotknuté príjmy v inom štáte oslobodené od dane alebo zdaniteľná osoba celkovo nedosiahne zisky. Navyše nemôže v prípade metódy započítania odpočítanie výdavkov podniku v krajine, v ktorej má sídlo, nahradiť výdavky v štáte zdroja príjmu. V tejto veci teda obidva štáty v zásade zdaňujú tie isté príjmy. Podľa uvedeného sa zdanenie, ktoré nezahŕňa hrubé príjmy ale čisté príjmy, zaručí len v prípade, že obidva štáty uplatnia svoje predpisy týkajúce sa odpočítania výdavkov podniku. Odpočítanie štátom zdroja príjmu teda nevedie k zdvojeniu, ale zabezpečuje iba rovnaké zaobchádzanie so situáciami výlučne vnútroštátneho charakteru.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovinská republika) 21. decembra 2010 — Pelati doo/Slovinská republika

(Vec C-603/10)

(2011/C 80/22)

Jazyk konania: slovinčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Upravno sodišče Republike Slovenije

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Pelati doo

Odporkyňa: Slovinská republika

Prejudiciálna otázka

Má sa ustanovenie článku 11 smernice Rady 90/434/EHS⁽¹⁾ vykladať tak, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej Slovinská republika ako členský štát podmieňuje daňové výhody v prospech obchodnej spoločnosti, ktorá sa rozdeľuje (rozdelenie časti spoločnosti a vznik novej spoločnosti), tým, že spoločnosť musí v stanovenej lehote podať žiadosť o vydanie povolenia na priznanie daňových výhod v prípade rozdelenia spoločnosti, ak sú splnené stanovené podmienky, čiže právnej úprave, podľa ktorej daňový subjekt po uplynutí lehoty automaticky stráca nárok na daňové výhody stanovené vnútroštátnymi predpismi?

⁽¹⁾ Smernica Rady 90/434/EHS z 23. júla 1990 o spoločnom systéme zdaňovania pri zlúčeníach, rozdeleniach, prevodoch majetku a výmene akcií týkajúcich sa spoločností rôznych členských štátov (Ú. v. ES L 225, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 142).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione tributaria provinciale di Parma (Taliansko) 30. decembra 2010 — Danilo Debiasi/Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

(Vec C-613/10)

(2011/C 80/23)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Commissione tributaria provinciale di Parma

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Danilo Debiasi

Žalovaná: Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

Prejudiciálna otázka

Existuje nesúlads článku 19 ods. 5 a článku 19a DPR č. 633/72 s článkom 17 ods. 2 písm. a) smernice 77/388/EHS, ako aj s dokumentom KOM(2001) 260 v konečnom znení z 23. mája 2001 a s dokumentom KOM(2000) 348 v konečnom znení zo 7. júna 2000, ako aj rozdielne zaobchádzanie, pokiaľ ide o režim DPH v rámci Spoločenstva, a teda vzniká potreba jeho zostúladenia s ostatnými európskymi právnymi poriadkami pretože vo viacerých členských štátoch sa za určitých podmienok uplatňuje režim zdanenia zníženou sadzbou dane?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal de première instance de Namur (Belgicko) 22. decembra 2010 — Rémi Paquot/Belgické kráľovstvo — SPF Finances

(Vec C-622/10)

(2011/C 80/24)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal de première instance de Namur

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Rémi Paquot

Žalovaný: Belgické kráľovstvo — SPF Finances